

РЕШЕНИЕ

№ 285

гр. Бургас , 10.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на четиринадесети юли, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Мариана Г. Карастанчева

Членове: Пламена К. Георгиева
Върбанова
Детелина К. Димова

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Пламена К. Георгиева Върбанова Въззивно
гражданско дело № 20212100501000 по описа за 2021 година

Производството по делото е с правно основание чл. 258 ГПК и сл. и е образувано по въззивна жалба на Станко КРАЛЕВ в качеството му на адв. защитник- процесуален представител на Я. А. А., ответник по гр. д. №190/2020 год. по описа на РС – Карнобат, против Решение № 260047/03.04.2021 год. по гр. д. № 190/2020 год. по описа на БРС, с което е прието за установено по иска на Банка ДСК ЕАД по отношение на А., че в качеството му на поръчител по договор за поръчителство от 22.06.2016г., сключен между Банка ДСК ЕАД и него, дължи на Банката следните суми поради неизпълнение на договор за кредит за текущо потребление от 22.6.2016 г. сключен между Банка ДСК ЕАД в качеството ѝ на кредитор и П. П. К./ в качеството му на заемател – длъжник/, а именно: общата сума от 26 519, 44 лв. представляваща неплатени задължения по договора за кредит за текущо потребление от 22.06.2016г. , а именно :1/ Неплатена главница в размер на сумата от 24 389,53 лв.; 2/ сумата от 1811, 64 лв., представляваща дължима договорна лихва по същия договор за кредит за текущо потребление за периода от 06.05.2018 г. до 26.02.2019 г. ; 3/ Мораторна лихва / лихвена надбавка за забава / в размер на сумата от 198, 27 лв. по същия договор за периода от 07.05.2018 г. до 26.02.2019 г. ; 4/ сумата от 120 лв., представляваща дължими се такси и разноски, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаването на заявлението за издаването на съответната заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК - 27.02. 2019 г. до окончателното изплащане на

вземането , за които суми е издадена заповед за незабавно изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК № 181 от 2802.2019г. по ч. гр. д. № 260 / 2019 година по описа на Районен съд Карнобат.Присъдени са разноси в полза на Банката както следва: сумата от 2898,14 лв., представляваща направените съдебни разноси по настоящото дело, както и сумата от 580, 99 лв. представляваща направените съдебни разноси по заповедното производство по ч. гр. д. N2 260 / 2019 г., на основание чл. 78 ал.8 във връзка с чл. 78 ал.1 от ГПК .

Във въззивната жалба се твърди, че така постановеното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон , необосновано и постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила. На първо място се изтъква, че правото на Банката да обяви предсрочна изискуемост на кредита на основание неплащане на дължимите вноски, се упражнява с изпращане на уведомление до длъжника, но е обусловено от уведомяване и изпращане на покана за погасяване на кредита и до поръчителя. В случая такава покана до поръчителя А. не била изпращана. Излагат се съображения относно нотариална покана с изх. N905-20-01083/13.09.2018 год. за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, изпратена до адресата-кредитополучател Косев, като се сочи, че тя била без материална доказателствена сила. Поканата е връчена по реда на чл.47, ал. 5 от ГПК, за което бил съставен протокол на нотариус Нели Стоянова.Излагайки обстоятелства относно удостоверителната сила на нотариалната покана твърди, че липсвали каквито и да било доказателства, че помощник-нотариусът е изпълнил задължението си по чл. 47, ал.3 от ГПК служебно да провери адресната регистрация на длъжника и ако посоченият адрес не съвпада с постоянния и настоящия адрес на длъжника, да връчи поканата на настоящия или постоянния адрес.Заявява, че не било достатъчно само изпращането на поканата на длъжника, а и редовното ѝ връчване на длъжника, защото моментът, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита е датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника.По тази причина изтъква, че бил неправилен възприетия от съда извод относно редовното и законосъобразно връчване на поканата, както и че кредиторът да е предприел всички необходими от него действия за връчването на същата на длъжника, като е сторил това с необходимата грижа и добросъвестност.В този ред на мисли се излага довода, че връчването на поканата не е станало поради бездействието на длъжника, а след като поканата не е редовно и законосъобразно връчена, то не била настъпила и предсрочна изискуемост на кредита и поради това по отношение на А. не били настъпили целените с нея правни последици. Всички това било от съществено значение, тъй като моментът на настъпване на предсрочната изискуемост на задължението по кредита е предпоставка за упражняване на правото по чл. 417, т. 2 от ГПК и като последица - установяване по реда на чл. 422 ГПК съществуването на задължението.Моли отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което предявения иск бъде отхвърлен, като се присъдят на ответника и направените разноси пред двете инстанции.В проведеното пред БОС открито съдебно

заседание особения процесуален представител на въззивника- адвокат Станка К., не се явява; с нарочна писмена молба заявява, че поддържа доводите, заявени във въззивната жалба.

Препис от въззивната жалба е връчен за писмен отговор на насрещната страна, която в указания срок не е предявила писмен отговор по същата. В проведеното пред БОС открито съдебно заседание въззиваемата Банка се представлява от юрисконсулт Папазова, която представя платежно нареждане за внесен по сметка на БОС депозит ,представляващ възнаграждение за особения представител на въззивника; заявява, че намира въззивната жалба за неоснователна и моли отхвърлянето ѝ.

Никоя от страните не заявява доказателствени искания.

Въззивната жалба, с която съдът е сезиран, е допустима - подадена е в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК от легитимирана страна в процеса срещу първоинстанционно съдебно решение, което подлежи на въззивно обжалване, поради което следва да се разгледа по същество.

Разгледана по същество въззивната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта му – в обжалваната част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

В конкретния случай не е спорно между страните и се установява от доказателствата по делото, че за процесните иски суми, видно от приложеното ч. гр. д. № 260/2019г. по описа на РС-Карнобат, въззиваемия ищец „БАНКА ДСК“ ЕАД е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 от ГПК. Постановена е Заповед № 181/28.02.2019г. за изпълнение на парично задължение възоснова на документ по чл.417 ГПК срещу кредитополучателя–длъжник П. П. К. и поръчителя Я. А. А. за солидарно заплащане на посочени в същата заповед парични суми, дължими на основание Договор за кредит за текущо потребление от 22.06.2016г., Договор за поръчителство от 22.06.2016г. и Общи условия за предоставяне на кредити за текущо потребление.

Връчването на поканата за доброволно изпълнение и заповедта за незабавно изпълнение на длъжника-поръчител Я.А. е извършено по реда на чл.47,ал.5 ГПК,поради което и на основание чл. 415,ал.1,т.2 ГПК, КРС е указал на Банката-заявител да предяви иск по чл.422 ГПК относно вземането си спрямо солидарно отговорния длъжник-поръчител по договора за кредит- Я.А..

В указания срок е бил предявен установителния иск за вземането на Банката срещу ответника Я.А., който чрез назначения му от съда особен представител адвокат Кралев оспорва истинността на представения Договор за поръчителство, като счита, че подписът на за поръчител не е изпълнен от Я.А.;оспорва се връчването на покана за обявяване на кредита за предсрочно изискуем като се твърди, че волеизявлението на Банката за това не било достигнало до кредитополучателя –длъжник; твърди, че не било изпълнено и задължението за служебна проверка на местоработата на длъжника.

Районният съд е назначил съдебно-графологическа експертиза, от заключението по която се установява, че подписите на поръчителя А. върху Договор за текущо потребление от 22.06.2016г., както и на Договор за поръчителство от 22.06.2016г.,инкорпориран в договор за кредит, са изпълнение от лицето Я. А. А..Извършена

е съдебно-счетоводна експертиза, заключението по което, неоспорено от страните, установява размера на дължимите суми по процесния договор.

Първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото доказателства, като е основал решението си върху приетите от него за установени обстоятелства по делото и съобразно приложимия материален закон. Настоящата въззивна инстанция споделя изцяло изложените в мотивите на първоинстанционното решение решаващи изводи като на основание чл. 272 ГПК препраща към тях. Фактическите и правни констатации на настоящия съд съвпадат с направените от районния съд в атакувания съдебен акт констатации /чл. 272 ГПК/. Настоящият състав следва да обсъди доводите, релевирани в подадената въззивна жалба.

Настоящият съд намира за неоснователни съображенията на въззивника за това, че уведомяването на длъжника А.-поръчител по договора, за настъпване на предсрочната изискуемост по Договора за кредит, е необходима предпоставка за ангажиране отговорността му по Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и в установителното производство по чл.422 ГПК.

Освен цитираната от първоинстанционния съд практика на ВКС, която въззивният съд споделя, настоящият съдебен състав намира за необходимо да цитира изразеното становище в Решение № 149 от 19.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 2142/2015 г., I т. о., ТК, постановено по реда на чл. 290 ГПК, а именно: "съгласно даденото разрешение в т. 18 на ТР № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, в хипотезата на предявен иск по чл. 422, ал. 1 ГПК вземането, произтичащо от договор за банков кредит, става изискуемо, ако кредиторът е упражнил правото си да направи кредита предсрочно изискуем преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като кредиторът трябва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита. Предсрочната изискуемост настъпва от датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника - кредитополучател и то ако са били налице обективните предпоставки за изгубване преимуществото на срока. От този момент целият или неплатеният остатък по кредита е изискуем както по отношение на кредитополучателя, така и по отношение на поръчителя. ". Според настоящия съдебен състав това следва от акцесорния характер на отговорността на поръчителя. Ако се приеме, че е налице задължение на кредитора да уведомява и поръчителя за обявяване на предсрочна изискуемост, това би довело до настъпване на изискуемостта на кредита в различен момент спрямо кредитополучателя и спрямо поръчителя по кредита.

При даване отговор по това оплакване на въззивника- ответник, на изследване подлежи второто заявено оплакване в жалбата: дали кредитополучателя Косев е бил уведомен от Банката-кредитор за обявената предсрочна изискуемост на договора за кредит.

С Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС в т. 18 бе прието, че вземането, произтичащо от договор за банков кредит с уговорка, че целият кредит става предсрочно изискуем при неплащането на определен брой вноски или при други обстоятелства е прието, че вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, но и след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост.

С оглед на така даденото разрешение *моментът*, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита, е *датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника* – кредитополучател, и то ако към този момент са били налице обективните предпоставки за изгубване на преимуществото на срока. В този момент целият или неплатеният остатък по кредита е изискуем както по отношение на кредитополучателя, така и по отношение на поръчителя.

По принцип, законът не предвижда способ за начина на уведомяване, като уведомяването може да бъде извършено по всички възможни правнорегламентирани начини- чрез писмо с обратна разписка, чрез нотариална покана и др. Възможно е също страните по договора да са избрали способ за извършване на връчването на писма, свързани с изпълнението на договора.

В случая, съгласно чл.22 от Общи условия за предоставяне на кредити за текущо потребление и към които Общи условия се препраща съгласно чл. 11 и чл.14 от Договора за кредит, е уговорено, че всички уведомления, покани и други съобщения, изпратени от Кредитора на Кредитополучателя на последния посочен от Кредитополучателя адрес, се считат за връчени;в представените по делото Общи условия не е предвиден друг ред за уведомяване, а според Договора за кредит за текущо потребление постоянния адрес на кредитополучателя К. е ***, поради което съдът намира, че всички уведомления и изявления, разменени между страните във връзка с договора, се считат за получени при условията на т .нар "фингирано връчване" на така сочения адрес.

Съдът констатира, че нотариална покана № 05-20-01083/13.09.2018г. за обявяване на Договора за кредит за предсрочно изискуем, е изпратена от Банката до кредитополучателя Косев на неговия постоянен адрес в ***. Представен е протокол акт № 33, том I, рег.№ 456/30.01.2019г., съставен от Маргарита Падарева, помощник –нотариус в кантората на нотариус рег.№ 570 от регистъра на НК- нотариус Нели Стоянова, в който са удостоверени датите и часовете, на които постоянния адрес на длъжника е посетен, като единия от тези дни е почивен ден-14.10.2018г./неделя/. На 14.01.2019г. е залепено уведомление на входната врата на жилището, поради което на основание чл. 47,ал.5 ГПК,нотариусът е отбелязъл,че поканата се счита за връчена на 29.01.2019г. Видно е, че от Нотариус Нели Стоянова е изискана и справка от ТД на НАП-Бургас за местоработата на кредитополучателя Косев с оглед възможността за призоваването му по месторабота , като от приложеното писмо/ л. 45/ се установява, че към 13.11.2018г. в програмния продукт на НАП не е отбелязан действащ трудов договор на П. К..Следователно, кредиторът е предприел всички необходими и възможни действия по връчване на нотариалната покана на длъжника за упражняване на правомощието му да обяви предсрочната изискуемост на кредита.

При това положение и с оглед предвидената от страните уговорка, имаща силата на закон на осн. чл.20а,ал.1 ЗЗД , за фингирано уведомяване на длъжника за изявленията на кредитора по договора, следва да се приеме, че поканата до кредитополучателя за предсрочната изискуемост на кредита е връчена при условията на фингирано връчване по чл. 47 от ГПК във връзка с чл. 50 от ЗННД, което надлежно е удостоверено от нотариус Нели Стоянова с рег.№ 570 на НК и район на действие- РС-Карнобат.

Предвид изложеното съдът приема, че с обявяването на предсрочната изискуемост на длъжника-кредитополучател П. К. на 29.01.2019г. поради наличието на неплатени към

този момент 10 броя погасителни вноски на основание чл. 19, ал. 2 от ОУ на Банка ДСК ЕАД за предоставяне на кредити за текущо потребление, кредитът е станал предсрочно изискуем както по отношение на длъжника-кредитополучател, така и по отношение на длъжника-поръчител Я.А..

По така изложените съображения, давайки отговор на заявените от въззивника оплаквания срещу първоинстанционното решение, които оплаквания намира за изцяло неоснователни, съдът счита за правилно, законосъобразно и обосновано решението на РС-Карнобат, към мотивите на което препраща на основание чл. 272 ГПК, което налага и неговото потвърждаване.

Съдът, като констатира, че от въззиваемата страна, в чиято полза е решен спора по делото, не е заявила искане за разносните по делото, не присъжда такива в тежест на въззивника.

Мотивиран от изложеното Бургаският Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260047/03.04.2021г., постановено по гр.д.№ 190/2020г. по описа на РС-Карнобат.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВКС в 1-месечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____